

Bilag 2.

Præsidenten for Østre Landsret.

København K., den 28. Juni 1926.

I Skrivelse af 4. Marts d. A. (Brev-Nr. 2969, Journal 2 K. 1925 Nr. 2342) har Justitsministeriet paa Foranledning af Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 udbedt sig en Erklæring fra Østre Landsret om de nedennævnte Spørgsmaal.

Efter at disse har været gjort til Genstand for Drøftelse indenfor Retten, skal denne herved udtale følgende:

ad a). Opretholdelsen af de bestaaende Landsretter samt det foreslaaede Antal Dommere (Lovforslagets § 1).

ad b). Sammenlægningen af Søndre Landsrets nuværende Omraade med Fyn (§ 1).

ad c). Flere mindre Landsretter.

Retten skal behandle disse Spørgsmaal under eet:

Efter Rettens Mening taler langt overvejende Grunde for at bibeholde den Ordning, der — i Modsætning til, hvad der var foreslaaet i det ældre Reformforslag — blev optaget i Kommissionsforslaget af 1899 og fastslaaet ved Retspleje-loven af 1916, og hvorefter der kun er to Landsretter. Retten kan i saa Henseende fuldt ud tiltræde de Betragtninger, som anføres i Motiverne til Forslaget af 1899 (Sp. 7—11), og hvis Rigtighed Erfaringen efter Rettens Mening afgørende har bekræftet. Men foruden de af Kommissionen anførte Grunde til at begrænse Landsretternes og Landsdommernes Antal til det strengt nødvendige er der efter Rettens Mening ogsaa andre Grunde, som de siden Lovens Ikrafttræden indvundne Erfaringer har stillet i klar Belysning. Indenfor store Landsretter som de nuværende Østre og Vestre Landsret med deres langt større og derfor mere forskelligartede Arbejdsstof rummes der en langt rigere Mulighed for alsidig Overvejelse af de i Rets-sagerne forekommende faktiske og retlige Spørgsmaal, end der vil kunne paaregnes i mindre Landsretter med faa Medlemmer, allerede som Følge af, at den enkelte Dommers menneskelige og juridiske Erfaring nødvendigvis er begrænset til et vist Felt. Det er vel saaledes, at Landsretterne arbejder i Afdelinger paa 3 Medlemmer, der har Afgørelsen af de enkelte Sager, men dette er ingenlunde ensbetydende med, at Afdelingerne arbejder isolerede, hver for sig. Dels afholder nemlig Landsretterne egentlige Fællesmøder, paa hvilke Spørgsmaal af almindelig Betydning drøftes, dels er der indenfor de store Landsretter udstrakt Adgang for Dommerne til ogsaa udenfor Fællesmøderne at raadføre sig med Kolleger, der sidder inde med specielle Kundskaber og Erfaringer. Endelig er der i den store Landsret Mulighed for, at Dommerne periodisk flyttes imellem Afdelingerne — hvilket stadig er sket i Østre Landsret — og saaledes efterhaanden kommer til at arbejde i Afdeling sammen med alle Rettens Medlemmer. Det Samarbejde og den gensidige Paavirkning, der saaledes finder Sted mellem Dommerne, maa vurderes meget højt; det er ikke blot af Betydning for Afgørelsen af de enkelte Sager, men tillige for Dommernes almindelige Uddannelse, idet de til en vis Grad bliver delagtige i den Sum af Kundskab og Erfaring, der rummes indenfor Landsretten som Helhed.